

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt Iesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 12. VVort van de H. Maghet beantwoort, ende versekert van beschermt
te worden in haer aenstaende perijckel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

bergh, soo om haer Suster in dese swaerigheden te troosten; als om te forghen, dat aen dese twee siecken niet en soude ontbreken, 't welck aen de suyveringhe haerder ziele noodigh, of nuttigh was.

Op wat dagh dat haer Schoon-Broeder ghestorven is, en heeft sy in haer schriften niet aen-gheteekent: Van sijn Vader schrijft sy, dat sy seer besorght was, op dat hy sijn kercken-rechten ontfanghen soude, want hy daer toe onwilligh was, denckende dat hy van die sieckte niet en soude sterven. *Agnes* die van Godt sijn aenstaende doot verstaen hadde, en vont geen ruste, noch by daghe, noch by nachte, tot dat hy sijn biechte ghesproken hadde: die hy ten lesten aen den Pastoor gedaen heeft, met overghevinghe van sijn leven in de Goddelijcke beliefte, tot grooten troost van *Agnes*. Hy ontfongh naer de Biechte, oock de voordere Sacramenten der H. Kercke, ende stierf den 6. September.

§.12. *Wort vande H. Maeghet beantwoort, ende verskert van beschermt te worden in haer aenstaende perijskel.*

DEN 4. September, te Wassenbergh wesende, ende seer bedught, hoe sy naer Ruremonde soude weder-keeren; gemerckt dat de weggen seer onveyligh waeren, door het krijghs-volck, 't welck daghelijcks de reysende menschen af-stroopte, ende de selve van alles beroofde: wiert sy van dese bekommeringhe verlost, als sy inde Kercke besich was, met haer Roosen-hoeyken te lesen. Want in 't uyt spreken ende rijpsinnigh overdencken van dese woorden, *Den Heere is met u*, ontfongh sy vande H. Maeghet, dese toe-spraecke: *Hy is oock met u, ende sal besonderlijck met u zijn op de reyse, die ghy op den avondt van mijn Geboorte sult aen-nemen, om naer huys te keeren.*

T Hier

Hier was haer ziele met een vreught overgoten die niet uyt te spreken en is: ende stelde alsdan op den Avondt vande Geboorte der H. Maeghet, te weten den 7. van September, niet-teghenstaende de perijckelen die alsdan op den wegh waeren, naer Ruremonde te keeren: vastelijck betrouwende, dat de H. Maeghet, volghens haere toe-segghinghe, alle ongeval soude afweiren.

Maer als den voorseyden ouden man, twee daghen naer dese geschiedenisse, op den selden deser gestorven was, soo hier boven gefeyt is: wiert sy vande vrienden gepraemt, om te Wassenbergh ten minsten soo langh te verblijven, tot dat het lichaem vanden afghestorven soude begraeven zijn. Ende haere Suster met d'andere vrienden praemden haer vertoevinghe stercker, door dien dat de perijckelen vanden wegh vermeerderden: want de landts-lieden met hun goet van alle kanten naer Wassenbergh quaemen, om de moetwilligheyt der soldaeten t'ontkomen. Hier door nochtans en wiert *Agnes* niet beweeght om haer voornemen te veranderen: maer gaf last aen haere Suster, om tegen den volghenden dagh eenen voerman te bespreken, die haer naer Ruremonde soude voeren, geensins twijffelende of den Moederlijcken bystant vande H. Maeget, soude haer beschermen van alle ongheval, ghelijck haer toegeseyt was. Sy vervoeghde by dit betrouwen, haer gewilligheyt, om onderweghen alle ongeluck te lijden, dat konde strecken tot vermeerderinghe van Godts eere ende glorie, ende tot vervoorderinghe van haere saligheyt: bereet zijnde, met overghevinghe van ziele ende lichaem, oock afgestroopt ende uyt-geschudt te worden, ende alle ongeval t'onderstaen, mits dat haere
rey-

reynigheyt, die sy Godt op-gedraeghen hadde, mocht ongehindert blijven.

Sy sat dan op de kerre, bly van gemoet, ende onbevreesst, betrouwende, op den toe-geseyden bystant vande H. Maeghet: ende door Godts ghenade, quam sy den 7. van September geluckelijck te Ruremonde, sonder eenighen quaden mensch t'ont moeten. Als sy te Ruremonde gekomen was, hoorde sy, dat op den selven dagh, ende op den selven wegh, de peerden uytgespannen waeren, die voor ende naer de kerre daer *Agnes* op sat, van *Wassenbergh* naer Ruremonde meynden te komen. Dese ongevallen verstaende ende hier uyt merckende den besonderen bystant vande H. Maeghet loofde sy Godt, ende sijn H. Moeder: ende eyndicht dit verhael met dese woorden. *O Alderverhevenste Koninghinne van hemel ende aerde, waerom slaet uwe hoogheydt haere genaedighe ooghen op my d' alderverworpenste sonderse, inde welcke niet goets en is, maer d' een sonde op d' andere? Hoe ick mijne boosheyt meer kenne, hoe uwe Majesteijt sich meer boocht tot my. Dit klaerlijck in-siende, ende mei'er daet gevoelende, en wete niet waer my verbergen van beschaemtheit: dan moet my laeten vallen inden schoot der ghenade. Roepende ende biddende voor dese, ende alle ontfanghen weldaeden, aen my d' alderonweerdighste gedaen, dat die verheven Koninghinne, in ende door het vaderlijck herte, aen Godt eenen eeuwighen liefelijcken lof-sangh wil gheven, ende selfaltijt wesen, Amen.*